

Arrest

nr. 129 298 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 8 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 september 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke integratie nam op 11 februari 2013 een beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van

de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art 4 van de wet van 15.09.2006.'

Betrokkene vermeldt dat hij er uiteindelijk in geslaagd is een paspoort te krijgen en- voegt een document bij de -aanvraag dat moet doorgaan voor een Congolees paspoort met nr..OB0875003 op naam van Kimfuta Kimpolo. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het een manifeste vervalsing betreft van een Congolees paspoort. Dit document kan dan ook niet aanzien worden als een bewijs van de identiteit en nationaliteit van verzoeker.

De overige door betrokkene voorgelegde stukken met name zijn geboorteakte en een uittreksel uit de geboorteakte kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde identiteitsdocumenten. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document "en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RVV nr. 11.335 van 19.05.08). Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel,' of een identiteitskaart. In dit opzicht kan ook de door betrokkene voorgelegde huwelijksakte niet aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument.

Gezien de aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van authentiek internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"SCHENDING VAN DE RECHTEN VAN VERDEDIGING EN DE GELIJKHEID VAN WAPENS TUSSEN PARTIJEN; SCHENDING VAN HET BEGINSSEL VAN OPENBAARHEID VAN BESTUUR. In de bestreden beslissing argumenteert de verwerende partij dat het Congolees paspoort van de verzoekende partij niet kan aanvaard worden, aangezien uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zou blijken dat het een manifeste vervalsing betreft van een Congolees paspoort. De verzoekende partij heeft het administratief dossier (nog) niet in handen. Dit werd nochtans aangevraagd op 29 maart 2013 (stuk 4). Er dient opgemerkt te dat er onnodige hinderpalen zijn om het administratief dossier van de verwerende partij te bekomen. De aanvraag tot het bekomen van het administratief dossier dient schriftelijk te gebeuren. Op deze aanvraag kunnen er twee verschillende antwoorden komen. Enerzijds is er het antwoord dat er geen gevolg kan gegeven worden aan deze vraag, maar dat het steeds mogelijk is om een afspraak te maken teneinde het dossier in te kijken. Bij deze optie dient de advocaat zich te schikken naar de (beperkte) afspraakmogelijkheden van de administratie, teneinde het dossier te kunnen inlezen. Anderzijds kan het antwoord volgen dat een kopie van het administratief dossier bekomen kan worden, op kosten van de aanvrager. Er dient opgemerkt te worden dat het als pro deo advocaat onmogelijk is om dergelijke kosten (niet enkel de kosten voor de kopieën, maar tevens de verplaatsingskosten) door te rekenen aan de cliënt.

Op 1 april 2013 heeft een medewerkster van mtr S. Micholt zich aangemeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken om het administratief dossier in te zien en/of het kopie te krijgen. Men liet weten dat de verantwoordelijk op vakantie was en dat wij moeten wachten tot haar terug komst. Voordien kan er niemand het dossier bezorgen. Dit is echt een schande en middeleeuws praktijken! Het is duidelijk dat de verwerende partij het zo moeilijk mogelijk maakt voor de verzoekende partij om zich te kunnen verdedigen met kennis van alle nuttige informatie. Bijgevolg zijn de rechten van verdediging geschonden en ook de gelijkheid van 'wapens' in huidige procedure. Het bezorgen van de administratief dossier voor de zitting is geen oplossing. Dit gezien de verzoekende partij al haar argumenten in huidig verzoekschrift dient naar voor te brengen. Bovendien strookt dergelijke werkwijze niet met het beginsel van openbaarheid van bestuur.

Het is een raadsel waarom het bij een andere instantie, zoals het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wel mogelijk is om op heel korte termijn een administratief dossier in

pdf-formaat en met e-mail door te sturen naar de advocaat. Dergelijke werkwijze is efficiënt, geenszins tijdrovend en kosteloos voor alle partijen.”

2.1.2. Het recht op raadpleging van een bestuursdocument zoals geregeld in artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende openbaarheid van bestuur veronderstelt een aanvraag tot raadpleging.

Verzoeker betoogt dat hij op 29 maart 2013 een faxbericht heeft verstuurd naar de dienst vreemdelingenzaken met de vraag om “een kopie van het volledige administratieve dossier” en de vraag “Zou het mogelijk zijn om dit administratief dossier klaar te leggen op datum van 2 april 2013?”. Deze brief is bij het verzoekschrift gevoegd (zie stuk 4).

Het administratief dossier bevat geen faxbericht van 29 maart 2013 van verzoeker. Ook van het relaas dat een medewerker van de advocaat zich aangemeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken om het administratief dossier in te zien en/of het kopie te krijgen, is geen spoor terug te vinden in het administratief dossier.

Derhalve blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker op enig moment inzage gevraagd heeft in het administratief dossier of dat dit zou verhinderd geweest zijn door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit de Federale Wet betreffende de openbaarheid van bestuur van 11 april 1994 blijkt dat grieven onder de geëigende procedure dienen te worden gericht tot de Commissie en dat er een beroepsmogelijkheid is bij de Raad van State. De Raad is derhalve niet bevoegd om zich hierover uit te spreken.

Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat de 'openbaarheidsprocedure' volledig los staat van de huidige beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker kan zijn rechten van verdediging aangaande de problematiek van inzage in het administratief dossier laten gelden via de wettelijk voorziene procedure.

De Raad merkt nog op dat verzoeker ook niet aantoont welke informatie zij bij inzage van het administratief dossier had vernomen die aanleiding zou kunnen geven tot een andere beoordeling van de aanvraag, zodat de hele zaak beperkt blijft tot een theoretische discussie die geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is ongegrond

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

“SCHENDING VAN ARTIKEL 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN; SCHENDING ARTIKEL 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE FORMELE MOTIVERING VAN DADEN VAN BESTUUR; SCHENDING VAN DE BEGINSLEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR; SCHENDING VAN DE ONDERZOEKSVERPLICHTING.

De aanvraag tot vestiging van de verzoekende partij werd afgewezen omdat de aanvraag niet vergezeld was van een geldig identiteitsdocument. (...) Nochtans heeft de verzoekende partij een kopie neergelegd van zijn Congolees paspoort (NR. OB0875003) op naam van Kimfuta Kimpolo. In de bestreden beslissing wordt echter aangehaald dat het om een vervalsing zou gaan: (...). Er staat helemaal niet vermeld waarom het nationaal paspoort van de verzoekende partij vals zou zijn. Er staat enkel dat dit blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zoals hierboven vermeld is het zeer moeilijk om een administratief dossier van de verwerende partij in handen te krijgen. Bijgevolg kan de verzoekende partij niet weten waarop de verwerende partij zich baseert om te besluiten dat het paspoort vals is en kan hij zich hierover niet verdedigen. Bovendien heeft de verwerende partij heeft vastgesteld dat het paspoort vals is op basis van een kopie aangezien het origineel nooit werd opgevraagd door de verwerende partij. Dit is toch wel zeer bedenkelijk. Het gebruik van valse documenten in strafbaar overeenkomstig o.a. artikel 194 e.v. S.W. Van een opgestarte procedure of een andere de grond waarop werd geoordeeld dat het voorgelegde nationale paspoort vals zou zijn, is geen spoor in de beslissing te vinden. Bijgevolg wordt er niet wordt uitgelegd waarom het voorgelegde nationaal paspoort vals is. Naar analogie: (...) en (...).”

2.2.2. De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in

staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751,4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

Verzoeker betoogt dat de verwerende partij heeft geoordeeld op basis van een kopie van het paspoort en nagelaten heeft het origineel paspoort op te vragen.

Ter ondersteuning betoogt verzoeker dat helemaal niet blijkt waarom zijn paspoort vals zou zijn. De Raad merkt op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het Congolees paspoort vals is aangezien de MRZ (machine readable zone)-code niet blijkt te kloppen. Deze informatie bevindt zich in het administratief dossier en was dus consulteerbaar voor verzoeker. Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een aanvraag tot raadpleging heeft ingediend. Tot slot wordt gesteld dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van identiteitsdocument in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vermag na te gaan op basis van een kopie van het identiteitsdocument.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan:

“SCHENDING VAN ARTIKEL 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN; SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT, MINSTENS DE MOGELIJKHEID TOT DE TOETSING ERVAN. In de bestreden beslissing wordt enkel aangehaald dat: "Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het een manifeste vervalsing betreft van een Congolees paspoort." (stuk 1) Bij het oorspronkelijk verzoekschrift tot regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis VW werd als stuk 16 de reispas die de verzoekende partij had bekomen van de Ambassade van de Democratische Republiek van Congo in Brussel gevoegd. Door de verwerende partij werd NOOIT het origineel document opgevraagd. Dit terwijl deze daar altijd de mogelijkheid voor had. In andere dossiers gebeurt dit dan ook geregeld via de gemeente. Dit origineel document wordt bij huidig verzoekschrift gevoegd (stuk 5). Ook een attest van de ambassade wordt gevoegd (stuk 6). In dit attest verklaart de ambassade dat het paspoort origineel is en geen vervalsing. De reispas werd afgegeven door het bevoegde Congolese ministerie. De verzoekende partij heeft er de grootste vraagtekens bij waarom het paspoort vals zou zijn en op welke argumenten de verwerende partij zich baseert en dit alles zonder het echte document onderzocht te hebben! Bijgevolg wordt ook de materiële motiveringsplicht in de bestreden beslissing geschonden”.

2.3.2. Verzoeker verwijst naar de reispas die destijds bij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd gevoegd alsook een attest van de ambassade. Verzoeker voegt deze documenten bij zijn verzoekschrift en stelt dat hij de grootste vraagtekens heeft bij waarom het paspoort vals zou zijn en op welke argumenten de verwerende partij zich baseert en dit alles zonder het document onderzocht te hebben.

De Raad merkt op dat zowel de kopie van de reispas als het attest van de ambassade niet werden gevoegd bij de aanvraag. Er kan met voormelde documenten dan ook geen rekening worden gehouden. De gemachtigde kon geen rekening houden met de door verzoeker vermelde stukken. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

In zoverre verzoeker betoogt dat het paspoort niet zou zijn onderzocht, verwijst de Raad naar de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat het paspoort wel degelijk aan een grondig onderzoek werd onderworpen en dat hieruit met absolute zekerheid kan worden vastgesteld dat het een vals paspoort betreft.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC